

Jakelussa mainituille

S. / H. H.

05.03.2010
Dns
→ KP-O

Viite

Asia **LAUSUNTOPYYNTÖ**

Khs dnro	2010 - 578 / 010
Stn dnro	
Saap./Anl.	18 -03- 2010

Maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosasto pyytää lausuntoanne-
alla mainitusta kahdesta asetuluonnoksesta:

- 1) maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden elävien eläinten, eläimistä
saatavien sivutuotteiden sekä eräiden tavaroiden eläintautivaatimuksista
Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla.
- 2) maa- ja metsätalousministeriön asetus eläintautien vastustamiseksi
suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetun
maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta.

Lausunto pyydetään toimittamaan 6.4.2010 mennessä joko postitse osoitteella:
Maa- ja metsätalousministeriö, elintarvike- ja terveysosasto, PL 30,00023
Valtioneuvosto tai sähköpostitse elo.kirjaamo@mmm.fi. Lausuntopyyntö ja
liitteenä olevat asiakirjat löytyvät sähköisenä osoitteesta:
<http://wwwb.mmm.fi/el/laki/lausuntopyynnot/index.html>

Apulaisosastopäällikkö

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Riitta Heinonen

Eläinlääkintöylitarkastaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Seppo Kuosmanen

LIITTEET:

Luonnos maa- ja metsätalousministeriön asetukseksi eräiden elävien eläinten, eläimistä
saatavien sivutuotteiden sekä eräiden tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön
sisämarkkinoilla ja perustelumuuisto

Luonnos maa- ja metsätalousministeriön asetus eläintautien vastustamiseksi suoritettavista
tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetun maa- ja metsätalousministeriön
asetuksen muuttamisesta ja perustelumuuisto

JAKELU

Evira
Aluehallintovirastot
MMM KRO
MTK
ETT
STKL
Paliskuntainyhdistys
Hippos
Eläintarhat
Peuratarhat
Suomen alpakkayhdistys ry
Alpakkakasvattajat ry
Kennelliitto
Kissaliitto
Mehiläishoitajain liitto
Kauppapuutarhaliitto
HY ELTDK
Suomen kalankasvattajaliitto
Suomen Kalakauppiasliitto
Suomen Papukaijayhdistys ry

Annettu Helsingissä päivänä kuuta 2010

Luonnos 4.3.2010

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

eräiden elävien eläinten, eläimistä saatavien sivutuotteiden sekä eräiden tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan unionin sisämarkkinoilla

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 13 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 809/1992:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään muista Euroopan unionin jäsenvaltioista Suomeen, Suomesta muihin jäsenvaltioihin sekä muista jäsenvaltioista toiseen jäsenvaltioon tai Euroopan unionin ulkopuolisiin maihin Suomen kautta toimitettavien elävien eläinten sekä eläimistä saatavien sivutuotteiden ja muiden eläintautien leviämisen vaaraa aiheuttavien tavaroiden eläintauteja koskevista vaatimuksista.

Mitä tässä asetuksessa säädetään Euroopan unionin jäsenvaltiosta tai sen alueesta, sovelletaan myös sellaiseen valtioon, jolla on Euroopan unionin kanssa tehtyyn sopimukseen perustuva oikeus toimia unionin sisämarkkinoilla.

2 §

Soveltamisalan rajaukset

Tätä asetusta ei sovelleta elintarvikkeiden sisämarkkinatuontiin ja sisämarkkinaviennin.

3 §

Suhde eräisiin säädöksiin

Eläintauti- tai terveystilanteen muutosten vuoksi sisämarkkinatuontiin, sisämarkkinaviintiin tai sisämarkkina-alueen kautta tapahtuviin kuljetuksiin annettavista rajoituksista säädetään Euroopan komission antamissa suojapäätöksissä.

Kotieläiminä pidettävien nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien sekä kyseisten eläinten sukusolujen ja alkioiden sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään eräiden tuotantoeläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä ja elintarvikeosaston päätöksessä (1578/1994).

Siipikarjan ja siitosmunien sisämarkkinatuonnista säädetään eräiden tuotantoeläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä. Siipikarjan ja siitosmunien sisämarkkinaviennistä säädetään elävän siipikarjan ja siitosmunien maastaviennissä Suomesta muihin Euroopan talousalueen valtioihin noudatettavista terveystaatuksista annetussa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä ja elintarvikeosaston päätöksessä (14/EEO/1994).

Hevoseläinten sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään eläintautien leviämisen ehkäisemisestä Suomen ja muiden Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden välillä tapahtuvan hevosten maahantuonnin ja maastaviennin yhteydessä annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (598/1994).

Elävien kalojen, äyriäisten ja nilviäisten sekä niistä saatavien elintarvikkeiksi tarkoitettujen tuotteiden sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään kalojen, äyriäisten ja nilviäisten sekä niistä saatavien tuotteiden eläintauteja koskevista vaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (xxx/2010). (valmisteilla oleva MMM asetuksen 312/2007 uudistus)

Tuojaksi ja viejäksi rekisteröitymisestä, tuontiluvan hakemisesta, sisämarkkinatuonnissa, sisämarkkinaviennissä ja kauttakuljetuksissa vaadittavista asiakirjoista, tarkastuksista sekä muista sisämarkkinatuonnin ja sisämarkkinaviennin yleisistä vaatimuksista säädetään eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (977/2006).

Eläinten kuljetuksissa noudatettavista eläinten hyvinvointia koskevista vaatimuksista säädetään eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1/2005 sekä eläinten kuljetuksesta annetussa laissa (1429/2006).

Uhanalaisten ja rauhoitettujen eläinlajien sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään tämän asetuksen lisäksi luonnonsuojelulain (1096/1996) 44 ja 45 §:ssä.

Vierasperäisten nisäkäslajien samoin kuin vierasperäisten riistaeläinkantojen sisämarkkinatuonnista tai luontoon laskemisesta säädetään tämän asetuksen lisäksi metsästyslain (615/1993) 42 §:ssä.

Sivutuotteiden sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään lisäksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveys säännöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002, jäljempänä sivutuoteasetus.

Sivutuotteita käsittelevien laitosten valvonnasta säädetään eräitä eläimistä saatavia sivutuotteita käsittelevien laitosten valvonnasta ja eräiden sivutuotteiden käytöstä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (850/2005).

Sirkuksessa tai muussa siihen verrattavassa näytöksessä, joissa näytetään eläimille opetettuja taitoja, käytettäväksi kielletyistä eläimistä säädetään eläinten käyttämisestä sirkuksessa ja muussa siihen verrattavassa näytöksessä annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (22/EEO/1996).

Sirkuseläinten kuljettamiseen jäsenvaltioiden välillä sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista säädetään sirkuseläinten kuljettamiseen jäsenvaltioiden välillä sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1739/2005.

4 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *sorkka- ja kavioeläimillä* muita sorkka- ja kavioeläimiä kuin kotieläiminä pidettäviä nautaeläimiä (lajit *Bos taurus*, *Bison sp.*, *Bubalus sp.*, ja näiden risteytysten jälkeläiset), kotieläiminä pidettäviä sikoja (*Sus scrofa*), kotieläiminä pidettäviä lampaita (*Ovis aries*) ja kotieläiminä pidettäviä vuohia (*Cabra hircus*) sekä hevoseläimiä;
- 2) *märehtijöillä* muita märehtijöitä kuin kotieläiminä pidettäviä nautaeläimiä, kotieläiminä pidettäviä lampaita ja kotieläiminä pidettäviä vuohia;
- 3) *siansukuisilla eläimillä* muita kuin kotieläiminä pidettäviä sikoja;

- 4) *kamelieläimillä Camelidae*-heimoon kuuluvia eläimiä;
- 5) *lemmikkieläimillä* lemmikkieläimiä siten kuin ne on määritelty lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista ja neuvoston direktiivin 92/65/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 998/2003, jäljempänä lemmikkieläinasetus, 3 artiklan a kohdassa;
- 6) *lemmikkilinnuilla* lemmikkieläiminä pidettäviä lintuja siten kuin ne on määritelty lemmikkieläinasetuksen 3 artiklan a kohdassa;
- 7) *harrastelinnuilla* muita lintuja kuin lemmikkilintuja ja siipikarjaa, siten kuin siipikarja on määritetty eräiden tuotantoeläinten sekä niiden alkioiden ja sukusolujen eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosaston päätöksen (1578/1994) 2 pykälässä;
- 8) *pitopaikalla* sellaista maantieteellistä paikkaa, jossa eläimiä pidetään, kasvatetaan tai hoidetaan pysyvästi tai tilapäisesti;
- 9) *hyväksytyllä eläintarhalla ja koe-eläinlaitoksella* virallisesti hyväksytyä yhteisöä, laitosta tai keskusta siten kuin ne on määritelty eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista annetun neuvoston direktiivin 92/65/ETY, jäljempänä direktiivi 92/65/ETY, 2 artiklan c kohdassa;
- 10) *sivutuotteilla* eläimistä saatavia sivutuotteita siten kuin ne on määritelty sivutuoteasetuksen 2 artiklassa;
- 11) *luokkaan 3 kuuluvilla teurastuksen sivutuotteilla* sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 3 kuuluvia käsittelemättömiä, hapotettuja tai kuumennettuja teurastamosta peräisin olevia eläimistä saatuja sivutuotteita;
- 12) *käsittelyllä eläinvalkuaisella* eläinvalkuaisista siten kuin se on määritelty sivutuoteasetuksen liitteen I 42 kohdassa;
- 13) *sisämarkkina-alueella* jäsenvaltioiden alueita;
- 14) *sisämarkkinatuonnilla* elävien eläinten, niiden sukusolujen ja alkioiden, eläimistä saatavien tuotteiden sekä eräiden tavaroiden toimittamista muualta sisämarkkina-alueelta Suomeen;

15) sisämarkkinaviennillä elävien eläinten, niiden sukusolujen ja alkioiden, eläimistä saatavien tuotteiden sekä eräiden tavaroiden toimittamista Suomesta muualle sisämarkkina-alueelle;

16) tuberkuloosilla nautatuberkuloosia tai hirvieläinten tuberkuloosia.

Viitattaessa tässä asetuksessa Euroopan unionin säädökseen tarkoitetaan kyseistä säädöstä siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 luku

Elävien eläinten sisämarkkinatuontia ja sisämarkkinavientiä koskevat vaatimukset

5 §

Sorkka- ja kavioeläimiä koskevat vaatimukset

Sorkka- ja kavioeläinten on täytettävä seuraavat eläinten terveyttä koskevat ehdot:

- 1) eläimet ovat lähtöisin pitopaikasta (*lähtöpitopaikka*), joka ei ole rajoitusten alaisena kyseistä eläinlajia koskevien eläintautien vuoksi;
- 2) eläimet ovat merkittyjä yksilökohtaisin tunnistein siten, että niiden lähtöpitopaikka voidaan tunnistaa;
- 3) eläimet eivät ole lähtömaan kansallisen taudin hävittämissuunnitelman mukaisesti teurastettaviksi tai hävitettäviksi määrättyjä eläimiä;
- 4) eläimet eivät ole rokotettuja suu- ja sorkkatautia vastaan eivätkä ne ole lähtöisin alueelta, missä on voimassa suu- ja sorkkataudin vuoksi rajoittavia määräyksiä;
- 5) eläimet ovat olleet lähtöpitopaikassa syntymästään saakka tai vähintään 30 vuorokautta ennen lähettämistä; sekä
- 6) eläimet on eristetty lähtöpitopaikan muista eläimistä lähettäjävaltion eläinlääkintäviranomaisten hyväksymään paikkaan lähetystä edeltävien vähintään 30 vuorokauden ajaksi, jos edellytyksenä on lähtöpitopaikassa tehtäviä eläintautitutkimuksia. Vaadittavat eläintautitutkimukset on suoritettava tämän 30 vuorokauden aikana. Suomessa eristämispaiikasta päättää se kunnan- tai läänineläinlääkäri, joka myöntää lähetyksessä vaadittavan terveystodistuksen.

Sorkka- ja kavioeläinten mukana on oltava direktiivin 92/65/ETY liitteen E osan 1 mallin mukainen todistus.

Sorkka- ja kavioeläimiä ei saa kuljettaa kuljetusvälineellä, jossa samanaikaisesti kuljetetaan terveydentilaltaan heikompia eläimiä, kuin mitä tässä asetuksessa on säädetty.

6 §

Märehtijöitä ja kamelieläimiä koskevat erityiset vaatimukset

Edellä 5 §:ssä säädetyn lisäksi märehtijöiden ja kamelieläinten on oltava lähtöisin pitopaikasta, jolla ei ole todettu lähettämistä edeltävien 42 vuorokauden aikana luomistaudit eikä tuberkuloosia ja eläimet on tutkittu lähettämistä edeltävän 30 vuorokauden aikana kielteisin tuloksien luomistaudin ja tuberkuloosin varalta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tuberkuloositutkimusta ei tarvitse suorittaa, jos märehtijät ja kamelieläimet ovat lähtöisin jäsenvaltiosta, jossa on direktiivin 92/65/ETY mukainen hyväksytty valvonta- ja torjuntaohjelma tuberkuloosin varalta ja eläimet ovat lähtöisin pitopaikasta, joka kuuluu tämän ohjelman piiriin ja on noudattanut ohjelmaa.

Sisämarkkinatuonnissa märehtijöiden ja kamelieläinten on myös oltava lähtöisin pitopaikasta, jolla ei ole todettu eläinten lähettämistä edeltävien 42 vuorokauden aikana nautaeläinten IBR-tautia ja ne on tutkittu lähettämistä edeltävän 30 vuorokauden aikana kielteisin tuloksien IBR-taudin varalta.

Suomeen saapumisen jälkeen märehtijät ja kamelieläimet on pidettävä eristyksessä määränpäänä olevassa pitopaikassa sisämarkkinatuontia seuraavan vuoden ajan ja ne on tutkittava tuberkuloosin varalta ensimmäisen kerran 1 - 2 kuukauden ja toisen kerran 11 - 12 kuukauden kuluttua tuonnista. Jos eläimet ovat lähtöisin 2 momentissa tarkoitettulta tuberkuloosista vapaasta pitopaikasta, tutkitaan eläimet vain kerran 1 - 2 kuukauden kuluttua tuonnista ja eläimet on pidettävä eristyksessä vain tutkimuksen suorittamiseen saakka. Tutkimuksen suorittaa kunnaneläinlääkäri Elintarviketurvallisuusviraston ohjeiden mukaisesti.

Tämän pykälän 1 - 4 momenttien säännöksiä ei sovelleta Ruotsista ja Norjasta Suomeen tuotaviin poroihin.

Sinikielitäutiä koskevista vaatimuksista säädetään neuvoston direktiivin 2000/75/EY täytäntöönpanosäännöistä bluetongue-taudin torjunnan, seurannan ja valvonnan sekä tiettyjen bluetongue-taudille alttiiden lajien eläinten siirtoja koskevien rajoitusten osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1266/2007.

Märehtijöiden ja kamelieläinten sisämarkkinaviennissä on noudatettava määränpäänä olevan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisten mahdollisesti antamia lisämääräyksiä.

7 §

Siansukuisia eläimiä koskevat erityiset vaatimukset

Edellä 5 §:ssä säädetyn lisäksi siansukuisten eläinten on:

- 1) täytettävä Aujeszkyyn tautia koskevista lisätakeista yhteisön sisäisessä sikojen kaupassa ja tähän tautiin liittyvien tietojen antamista koskevista vaatimuksista annetun komission päätöksen 2008/185/EY ehdot; sekä
- 2) oltava lähtöisin eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY mukaisesta luomistaudista vapaasta karjasta tai ne on tutkittu lähettämistä edeltävän 30 vuorokauden aikana kielteisillä tuloksilla *Brucella suis*-tartunnan varalta.

Sisämarkkinatuonnissa siansukuisten eläinten on 1 momentissa säädetyn lisäksi oltava tutkittuja lähettämistä edeltävän 30 vuorokauden aikana TGE – taudin varalta kielteisillä tuloksilla.

Siansukuisia eläinten sisämarkkinaviennissä on noudatettava kohdemaan eläinlääkintäviranomaisten mahdollisesti antamia lisämääräyksiä.

8 §

Jäniksiä ja kaneja koskevat vaatimukset

Jäniksien ja kaniin on oltava lähtöisin lähtöpito paikasta, jolla ei kuukauteen ennen eläinten lähtöä ole todettu tai epäilty raivotautia. Jänikset ja kanit eivät lisäksi ole kuukauteen saaneet olla yhteydessä sellaisen pito paikan eläimiin, jolla epäillään tai on todettu esiintyvän raivotautia. Lisäksi jäniksien ja kaniin on oltava lähtöisin lähtöpito paikasta, jolla yhdelläkään eläimellä ei ole myksomatoosiin viittaavia oireita.

Jäniksien ja kaniin mukana on oltava viejän kirjallinen vakuutus, josta ilmenee, että:

- 1) eläimet täyttävät 1 momentissa säädetyt vaatimukset;
- 2) eläimissä ei lähtöpäivänä ole ollut havaittavissa tarttuvien tautien oireita; sekä
- 3) eläinten lähtöpito paikassa ei ole voimassa viranomaisten määräämiä rajoituksia eläintautien vuoksi.

Sisämarkkinaviennissä, jos määränpäänä oleva jäsenvaltio vaatii jäniksien ja kaniin siirroissa viranomaisen antaman terveystodistuksen, on eläinten mukana edellä 2 momentista poiketen kuitenkin oltava direktiivin 92/65/ETY liitteen E 1 mallin mukainen terveystodistus.

Sisämarkkinaviennissä Irlantiin tai Yhdistyneeseen kuningaskuntaan jäniksien ja kaniin mukana on oltava terveystodistus, josta ilmenee, että eläimet ovat 1 momentissa mainittujen raivotautia koskevien vaatimusten mukaisia.

Tämän pykälän säännöksiä ei sovelleta jäniksien ja kaniin sisämarkkinatuontiin, kun yksityishenkilö tuo lemmikkieläimenä pitämänsä jäniksiä tai kaneja.

9 §

Minkkejä, kettuja ja supikoiria koskevat vaatimukset

Minkkien ja kettujen on oltava lähtöisin lähtöpitopaikasta, jolla ei kuuteen kuukauteen ennen eläinten lähettämistä ole todettu tai epäilty raivotautia. Minkit ja ketut eivät lisäksi kuuteen kuukauteen ole saaneet olla yhteydessä sellaisen pitopaikan eläimiin, jolla epäillään tai on todettu esiintyvän raivotautia.

Minkkien ja kettujen mukana on oltava viejän kirjallinen vakuutus, josta ilmenee, että:

- 1) eläimet täyttävät 1 momentissa säädetyt vaatimukset;
- 2) eläimissä ei lähtöpäivänä ole ollut havaittavissa tarttuvien tautien oireita; sekä
- 3) lähtöpitopaikassa ei ole voimassa viranomaisten määräämiä rajoituksia eläintautien vuoksi.

Minkkien ja kettujen sisämarkkinaviennissä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Irlantiin, Ruotsiin tai Norjaan, on lisäksi noudatettava näiden valtioiden asettamia raivotautia koskevia vaatimuksia.

Supikoirien sisämarkkinatuonnissa eläinten on täytettävä samat ehdot kuin mitä vaaditaan minkeiltä ja ketuilta. Supikoirien sisämarkkinaviennissä on noudatettava kohde-maan eläinlääkintäviranomaisten antamia määräyksiä.

10 §

Koiria, kissoja, hillereitä ja frettejä koskevat vaatimukset

Koirien, kissojen, hillerien ja frettien sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään lemmikkieläinasetuksessa sekä (Sanco/6415/2009-Rev3) **komission asetuksessa (EY) N:o xx/20XX.**

Koirien, kissojen, hillerien ja frettien mukana on oltava mallitodistuksen vahvistamisesta koirien, kissojen ja frettien yhteisön sisällä tapahtuvia kuljetuksia varten annetun komission päätöksen 2003/803/EY liitteen I mukainen todistus. Sisämarkkinatuonnissa yli kolmen kuukauden ikäisten koirien ja kissojen mukana olevasta todistuksesta on käytävä ilmi, että eläimelle on enintään 30 päivää ennen sen saapumista Suomeen annettu asianmukainen annos pratsikvantelia tai epsiprantelia sisältävää, asianomaiselle eläinlajille hyväksyttyä lääkettä ekinokokkoosia aiheuttavia heisimatoja vastaan. Kyseistä lääkitystä ei kuitenkaan vaadita, jos eläin tuodaan Suomeen suoraan Ruotsista, Yhdistyneestä kuningaskunnasta, Irlannista, Maltalta tai Norjasta muualta kuin Huippuvuorilta taikka jos eläin tuodaan takaisin Suomeen 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on viety pois Suomesta.

Lemmikkieläinasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen rokottamattomien alle kolmen kuukauden ikäisten koirien ja kissojen sisämarkkinatuonti on sallittua edellyttäen, että:

- 1) eläin on lähtöisin jäsenvaltiosta, joka on Maailman eläintautijärjestön (OIE) eläinten tuontia ja vientiä koskevien kansainvälisten standardien mukaisesti raivotautivapaa maa;
- 2) eläimen mukana on komission päätöksen 2003/803/EY liitteen I mukainen todistus;
- 3) eläimen mukana on eläimen kasvattajan allekirjoittama vakuutus siitä, että eläin on syntymästään asti oleskellut ainoastaan syntymäpaikassaan erossa villieläimistä; sekä
- 4) eläin kuljetetaan Suomeen suoraan lähettävästä jäsenvaltiosta tai toisen raivotaudista vapaan jäsenvaltion kautta.

Rokottamattomien alle kolmen kuukauden ikäisten hillerien ja frettien tuonti Suomeen on kielletty.

Suomessa lemmikkieläinasetuksessa tarkoitettulla toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä eläinlääkärillä tarkoitetaan eläinlääkärinä, jolla on oikeus harjoittaa eläinlääkärin ammattia Suomessa.

11 §

Eläintarhojen ja koe-eläinlaitosten hyväksyminen

Eläintarhan tai koe-eläinlaitoksen hyväksymisestä päättää aluehallintovirasto. Hyväksymistä haetaan kirjallisesti vapaamuotoisella hakemuksella aluehallintovirastolta. Hyväksymisen edellytyksenä on, että aluehallintovirasto on tarkastanut eläintarhan tai koe-eläinlaitoksen ja todennut sen täyttävän direktiivin 92/65/ETY liitteen C mukaiset vaatimukset.

Aluehallintoviraston on valvottava hyväksytyjä eläintarhoja ja koe-eläinlaitoksia direktiivin 92/65/ETY liitteen C kohdan 2 mukaisesti. Jos hyväksyty eläintarha tai koe-eläinlaitos ei täytä sille asetettuja vaatimuksia tai sen toiminta on loppunut, aluehallintoviraston tulee peruuttaa hyväksyntä väliaikaisesti tai pysyvästi.

Aluehallintoviraston on ilmoitettava eläintarhan tai koe-eläinlaitoksen hyväksymisestä ja hyväksymisen peruuttamisesta Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Elintarviketurvallisuusvirasto antaa hyväksytylle eläintarhalle ja koe-eläinlaitokselle hyväksymisnumeron. Elintarviketurvallisuusvirasto pitää yllä luetteloa hyväksytyistä eläintarhoista ja koe-eläinlaitoksista ja saattaa luettelon muiden jäsenvaltioiden ja yleisön saataville neuvoston direktiivin 2008/73/EY täytäntöönpanosta jäsenvaltioiden yhteisön eläinlääkintä- ja eläinjalostuslainsäädännön mukaisesti hyväksymien laitosten ja laboratorioiden luetteloita sisältävien internetpohjaisten tietosivujen osalta annetun komission päätöksen 2009/712/EY mukaisesti.

12 §

Hyväksytyjen eläintarhojen ja koe-eläinlaitosten välillä siirrettäviä eläimiä koskevat vaatimukset

Direktiivin 92/65/ETY liitteissä A ja B mainituille taudeille herkkien eläinlajien sekä näiden eläinlajien alkioiden ja sukusolujen on täytettävä mainitun direktiivin mukaiset ehdot ja lähetyksen mukana on oltava neuvoston direktiivin 92/65/ETY liitteen E osan 3 mallin mukainen terveystodistus.

13 §

Apinoita koskevat vaatimukset

Apinoiden (*Simiae* ja *Prosimiae*) sisämarkkinatuonti ja sisämarkkinavienti on sallittua vain hyväksytyjen eläintarhojen ja koe-eläinlaitosten välillä. Apinoiden on täytettävä direktiivin 92/65/ETY mukaiset ehdot. Apinoiden mukana on oltava mainitun direktiivin liitteen E osan 3 mallin mukainen terveystodistus.

14 §

Muita nisäkkäitä koskevat vaatimukset

Muiden kuin 3 §:ssä ja 5 – 13 §:ssä mainittujen nisäkkäiden, jyrsojia ja siilieläimiä lukuun ottamatta, sisämarkkinatuonti on sallittua vain Elintarviketurvallisuusvirasto myöntämällä tuontiluvalla. Tuontiluvan myöntämisen edellytyksenä on, että näiden nisäkkäiden sisämarkkinatuonti ei aiheuta riskiä eläintautien leviämisestä. Luvassa asetetaan eläinten terveyttä koskevat välttämättömät ehdot.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen nisäkkäiden sisämarkkinaviennissä on noudatettava vastaanottavan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisten antamia vaatimuksia.

15 §

Harrastelintuja koskevat vaatimukset

Harrastelintujen on täytettävä seuraavat eläinten terveyttä koskevat ehdot:

- 1) linnut ovat olleet lähetävässä jäsenvaltiossa vähintään kuljetusta edeltävät 30 vuorokautta tai jos ne on tuotu Euroopan yhteisön ulkopuolelta, tuonti on tapahtunut tietyistä suojatoimenpiteistä, jotka liittyvät erittäin patogeeniseen lintuinfluenssaan ja omistajiensa mukana seuraavien lemmikkilintujen kuljetuksiin yhteisöön annetun komission päätöksen 2007/25/EY mukaisesti;
- 2) linnut ovat lähtöisin alueelta ja pitopaikasta, joka ei ole Newcastleltaudin vuoksi rajoittavien määräysten alainen;
- 3) linnut ovat lähtöisin pitopaikasta, jossa ei ole todettu lintuinfluenssaa 30 vuorokauden aikana ennen lintujen lähettämistä;
- 4) linnut ovat lähtöisin alueelta ja pitopaikasta, jossa ei ole voimassa Euroopan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön mukaisia rajoituksia lintujen tarttuvien tautien suhteen;
- 5) linnut ovat merkittyjä yksilökohtaisin tunnistein joko umpinaisella jalkarenkaalla tai mikrosirulla;
- 6) linnut ovat lähetyshetkellä vapaita tarttuvien tautien oireista; sekä
- 7) papukaijalintujen ollessa kyseessä ovat linnut kohtien 1-6 lisäksi lähtöisin pitopaikasta, jossa ei ole todettu psittakoosia kahden kuukauden aikana ennen lintujen lähettämistä ja papukaijalinnut eivät ole olleet kosketuksissa sellaisten lintujen kanssa, joilla on todettu psittakoosia.

Harrastelintujen mukana on oltava lähetävän jäsenvaltion toimivaltaisen virkaeläinlääkärin antama, direktiivin 92/65/ETY liitteen E osan 1 mallin mukainen terveysto-

distus, josta selviää lintujen laji ja joka sisältää vakuutukset 1 momentissa säädettyjen eläinten terveyttä koskevien ehtojen täyttymisestä.

Harrastelinnut on kuljetettava kertakäyttöisissä tai desinfioiduissa kuljetushäkeissä tai -laatikoissa. Lintuja ei saa kuljettaa kuljetusvälineellä, jossa samanaikaisesti kuljetetaan terveydentilaltaan heikompia lintuja, kuin mitä tässä asetuksessa on säädetty. Elintarviketurvallisuusvirasto antaa tarkemmat ohjeet kuljetuksessa noudatettavasti hygieniasta.

Sisämarkkinatuonnissa harrastelinnut eivät saa olla rokotettuja Newcastlel taudin tai lintuinfluenssan varalta lukuun ottamatta koriste- ja viestikyyhkysiä, joiden on oltava rokotettuja Newcastlel taudin varalta ennen Suomeen lähettämistä.

Sisämarkkinatuonnissa muista jäsenvaltioista kuin Ruotsista sekä Norjasta lähetettävät harrastelinnut, lukuun ottamatta Newcastlel taudin varalta rokotettuja koriste- ja viestikyyhkysiä, on 21 vuorokauden sisällä ennen lintujen lähettämistä tutkittava kielteisin tuloksin Newcastlel taudin varalta. Elintarviketurvallisuusvirasto antaa tarkemmat ohjeet Newcastlel taudin tutkimusmenetelmästä. Tutkimustuloksesta on oltava tutkimuksen suorittaneen laboratorion antama todistus 2 momentissa tarkoitetun terveystodistuksen liitteenä.

Harrastelintujen sisämarkkinaviennissä on noudatettava vastaanottavan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisten mahdollisesti antamia lisämääräyksiä.

16 §

Lemmikkilintuja koskevat vaatimukset

Lemmikkilintujen sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään lemmikkieläinasetuksessa.

Lemmikkilintujen on sisämarkkinatuonnissa lisäksi täytettävä seuraavat eläinten terveyttä koskevat ehdot:

- 1) linnut ovat olleet lähetävässä jäsenvaltiossa vähintään kuljetusta edeltävät 30 vuorokautta, tai jos ne on tuotu Euroopan yhteisön ulkopuolelta, tuonti on tapahtunut komission päätöksen 2007/25/EY mukaisesti;
- 2) linnut ovat lähtöisin alueelta ja pitopaikasta, jossa ei ole voimassa Euroopan unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisia rajoituksia lintujen tarttuvien tautien osalta;

- 3) linnut ovat merkittyjä yksilökohtaisin tunnistein joko jalkarenkaalla tai mikrosirulla;
- 4) lintuja ei ole rokotettu Newcastlel taudin tai lintuinfluenssan varalta; sekä
- 5) linnut ovat lähetys hetkellä vapaita tarttuvien tautien oireista.

Lemmikkilintujen mukana on oltava lähettävän jäsenvaltion virkaeläinlääkärin myöntämä terveystodistus, josta selviää lintujen laji ja joka sisältää vakuutukset 1 momentissa säädettyjen eläinten terveyttä koskevien ehtojen täyttymisestä. Terveystodistus ei saa olla 10 vuorokautta vanhempi.

Lemmikkilintujen sisämarkkinaviennissä on noudatettava vastaanottavan jäsenvaltion eläinlääkintäviranomaisten asettamia vaatimuksia.

17 §

Mehiläisiä ja kimalaisia koskevat vaatimukset

Mehiläisten (*Apis mellifera*) ja kimalaisten (*Bombus* spp.) on oltava lähtöisin pitopaikasta, jolla ja jota 3 kilometrin säteellä ympäröivällä vyöhykkeellä ei esiinny tai epäillä esiintyvän mehiläisten esikotelomätää. Jos pitopaikassa tai vyöhykkeellä on aikaisemmin esiintynyt esikotelomätää, on rajoittavien määräysten peruuttamisesta sekä pitopaikan ja kaikkien vyöhykkeellä sijaitsevien mehiläisten tai kimalaisten pitopaikkojen tarkastuksesta oltava kulunut vähintään 30 vuorokautta. Lähetettävien mehiläisten ja kimalaisten lähtöpitoaikoista on otettava ja tutkittava hunajanäytteet esikotelomädän varalta vähintään kerran ennen ensimmäistä vientiä ja sen jälkeen säännöllisesti kerran vuodessa. Hunajanäytteen on oltava koko pitopaikkaa edustava.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen kimalaiset voivat olla myös lähtöisin pitopaikasta, joka on lähettävän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, Suomessa kunnaneläinlääkärin, valvonnassa. Ennen kimalaisten lähettämistä toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava lähtöpitoaika ja varmistettava, ettei siellä ole todettavissa esikotelomädän oireita.

Mehiläisten ja kimalaisten on lisäksi oltava lähtöisin pitopaikasta, jolla ja jota 100 kilometrin säteellä ympäröivällä vyöhykkeellä ei esiinny eikä epäillä esiintyvän pientä pesäkuoriaista eikä Tropilaelaps -punkkia.

Mehiläisten ja kimalaisten mukana on oltava direktiivin 92/65/ETY liitteen E osan 2 mallin mukainen terveystodistus. Sisämarkkinaviennissä kunnaneläinlääkärin on silmämääräisesti tarkastettava mehiläiset ja kimalaiset myöntäessään lähetykselle terveystodistuksen.

Mehiläiset ja kimalaiset on kuljetettava pakkauksessa ja kuljetusvälineessä, jossa samanaikaisesti ei ole terveydentilaltaan heikompia mehiläisiä ja kimalaisia kuin mitä tässä asetuksessa on säädetty.

3 luku

Eläimistä saatavien sivutuotteiden sisämarkkinatuontia ja sisämarkkinavienttiä koskevat vaatimukset

18 §

Eläimistä saatavia sivutuotteita koskevat yleiset vaatimukset

Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden sisämarkkinatuonnista ja sisämarkkinaviennistä säädetään sivutuoteasetuksessa.

Sivutuoteasetuksen liitteen VIII luvun III mukainen toimivaltainen viranomainen, joka voi erityisellä hyväksynnällä sallia tuotavan Suomeen käsittelemätöntä lantaa, on Elin-
tarviketurvallisuusvirasto.

19 §

Luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvat sivutuotteet

Sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvien sivutuotteiden sekä niistä johdettujen käsiteltyjen tuotteiden sisämarkkinatuonti on sallittu Elin-
tarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla. Tuontiluvan myöntämisen edellytyksistä säädetään jäljempänä 22 §:ssä.

Edellä 1 momentista poiketen eläinten ruokintaan ja lannoitekäyttöön tarkoitettujen luokkaan 2 kuuluvien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden sisämarkkinatuonti on kielletty lukuun ottamatta sivutuoteasetuksen mukaisesti käsiteltyä lantaa ja lantavalmisteita.

Sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvien sivutuotteiden sekä niistä johdettujen käsiteltyjen tuotteiden sisämarkkinaviennissä on noudatettava vastaanottavan jäsenvaltion eläinlääkintöviranomaisten asettamia ehtoja.

20 §

Eläinten ruokintaan tarkoitettu käsitelty eläinvalkuainen ja käsiteltyä eläinvalkuaista sisältävät rehut

Eläinten ruokintaan tarkoitetun käsitellyn eläinvalkuaisen ja sitä sisältävien rehujen sisämarkkinatuonti on sallittu Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla. Tuontiluvan ja sen myöntämisen edellytyksistä säädetään jäljempänä 22 §:ssä. Tuontilupaa ei kuitenkaan tarvita kalajauhon ja kalajauhoa sisältävien rehujen sisämarkkinatuonnissa tai käsiteltyä eläinvalkuaista sisältävien lemmikkieläinten ruokien sisämarkkinatuonnissa.

Käsitellyn eläinvalkuaisen ja sitä sisältävien rehujen mukana on oltava eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (977/2006) 15 §:ssä tarkoitetut asiakirjat ja erän tuontitarkastus on tehtävä mainitun asetuksen 18 §:n mukaisesti.

Eläinten ruokintaan tarkoitetun käsitellyn eläinvalkuaisen käsittelymenetelmistä säädetään sivutuoteasetuksen liitteen V luvussa III.

21 §

Eläinten ruokintaan tarkoitetut luokkaan 3 kuuluvat teurastuksen sivutuotteet ja kalaperäinen aines

Eläinten ruokintaan tarkoitettujen sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 3 kuuluvien teurastuksen sivutuotteiden ja kalaperäisen aineksen sisämarkkinatuonti on sallittu Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla. Tuontiluvan ja sen myöntämisen edellytyksistä säädetään jäljempänä 22 §:ssä.

Teurastuksen sivutuotteiden ja kalaperäisen aineksen mukana on oltava eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (977/2006) 15 §:ssä tarkoitetut asiakirjat ja erän tuontitarkastus on tehtävä mainitun asetuksen 18 §:n mukaisesti.

22 §

Tuontilupa

Edellä 19- 21 §:ssä tarkoitetun tuontiluvan myöntämisen edellytyksenä on, että kyseessä olevien sivutuotteiden sisämarkkinatuonti ei aiheuta riskiä eläintautien leviämisestä. Elintarviketurvallisuusviraston on asetettava tuontiluvassa eläinten terveyttä koskevat välttämättömät ehdot. Tuontiluvalla tuotavat sivutuotteet on kuljetettava suoraan luvan saaneeseen hyväksytyyn laitokseen. Tuontilupa voidaan myöntää vuodeksi kerrallaan.

Edellä 20 ja 21 §:ssä tarkoitettu eläinten ruokintaan tarkoitettujen tuotteiden tuontilupa voidaan myöntää sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyille luokan 1, 2 tai 3 käsittelylaitokselle, lemmikkieläinten ruokia valmistavalle laitokselle, varastointilaitokselle tai väliasteen laitokselle sekä maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (850/EEO/2005) mukaisesti hyväksytyille rehusekoittamolle tai tilarehustamolle.

Rehusekoittamoon, tilarehustamoon tai varastointilaitokseen tuotavien teurastuksen sivutuotteiden on oltava kuumennettuja tai käsiteltyjä hapolla ja tuotavan kalaperäisen aineksen on oltava pakastettua tai kuumennettua taikka käsiteltyä hapolla 2 momentissa mainitun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen mukaisesti. Väliasteen laitokseen saa tuoda ainoastaan pakastettua kalaperäistä ainesta.

Tuontilupahakemuksen tulee sisältää seuraavat tiedot:

- 1) vastaanottavan laitoksen nimi, osoite ja muut tarvittavat yhteystiedot sekä hyväksyntänumero;
- 2) tuotava sivutuote, aiottu tuonnin määrä ja käyttötarkoitus;
- 3) tuotavan sivutuotteen lähettävän laitoksen hyväksymisnumero, nimi ja yhteystiedot; sekä
- 5) selvitys tuontiluvan myöntämisen edellytysten täyttymisestä.

4 luku

Muiden tuotteiden ja tavaroiden sisämarkkinatuontia ja sisämarkkinavienttiä koskevat vaatimukset

23 §

Eläintauteja aiheuttavat mikrobit ja loiset

Eläintauteja aiheuttavien mikrobien ja loisten sekä niitä sisältävien viljelmien, kudosten, eritteiden ja muiden vastaavien tavaroiden sisämarkkinatuonti on sallittua vain Elintarviketurvallisuusviraston kirjallisesta hakemuksesta myöntämällä tuontiluvalla. Tuontiluvan myöntämisen edellytyksenä on, että kyseisten mikrobien ja loisten sisämarkkinatuonti ei aiheuta riskiä eläintautilien leviämisestä. Tuontiluvassa Elintarviketurvallisuusviraston on asetettava eläinten terveyttä koskevat välttämättömät ehdot. Tuontilupa voidaan myöntää eräkohtaisesti tai vuodeksi kerrallaan.

Jos 1 momentissa asetetut vaatimukset muutoin täyttyvät, Elintarviketurvallisuusvirastolle sen tehtäviensä suorittamiseksi voidaan toisista jäsenvaltioista toimittaa 1 momentissa tarkoitettuja eläintauteja aiheuttavia mikrobeja ja loisia ja niitä sisältäviä viljelmiä, kudoksia, eritteitä taikka muita vastaavia tavaroita ilman erillistä tuontilupaa.

Eläintauteja aiheuttavien mikrobien ja loisten sekä niitä sisältävien viljelmien, kudosten, eritteiden ja muiden vastaavien tavaroiden sisämarkkinaviennissä on noudatettava vastaanottavan jäsenvaltion asettamia vaatimuksia.

24 §

Näyte-erät

Elintarviketurvallisuusvirasto voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää tuontiluvan sellaisten eläimistä saatavien tuotteiden, jotka eivät täytä kansallisessa tai Euroopan unionin lainsäädännössä säädettyjä eläinten terveyttä koskevia edellytyksiä, sisämarkkinatuonnille näyte-eränä. Tuontiluvan myöntämisen edellytyksenä on, että näyte-erä ei aiheuta riskiä eläintautien leviämisestä, näyte-erällä ei ole kaupallista arvoa, näyte-erä tuodaan tutkimusta varten ja näyte-erä hävitetään tutkimuksen jälkeen. Tuontiluvassa Elintarviketurvallisuusviraston on asetettava eläinten terveyttä koskevat välttämättömät ehdot. Tuontilupa voidaan myöntää näyte-eräkohtaisesti.

Jos 1 momentissa säädetty edellytykset täyttyvät, Elintarviketurvallisuusvirastolle sen tehtäviensä suorittamiseksi voidaan toisista sisämarkkina-alueen valtioista toimittaa 1 momentissa tarkoitettuja näyte-eriä ilman erillistä tuontilupaa.

5 luku

Erinäiset säännökset

25 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan eräiden eläinten ja tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla 30 päivänä kesäkuuta 2003 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (655/2003) ja peurojen tuonnille muista EU:n jäsenvaltioista asetettavista terveysvaatimuksista 17 päivänä heinäkuuta annettu maa- ja metsätaloustalouden eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös (19/EEO/96) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnetyt tuontiluvat ovat edelleen voimassa luvassa mainitun ajan ja hyväksytyjen eläintarhojen ja koelaitosten hyväksynnät hyväksymispäätösten mukaisesti.

Neuvoston direktiivi [92/65/ETY](#) (31992L0065); EUVL N:o L 268, 14.9.1992, s. 54
Komission päätös [2002/308/EY](#) (32002D0308); EUVL N:o L 106, 23.4.2002, s. 28
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o [1774/2002](#), (32002R1774); EUVL N:o L 273, 10.10.2002, s. 1
Komission päätös [2003/803/EY](#) (32003D0803), EUVL N:o L 312, 27.11.2003, s. 1
Komission päätös [2008/185/EY](#) (32002D0185), EUVL N:o L 59, 4.3.2008, s. 19
Komission päätös [2009/712/EY](#) (32009D0712), EUVL N:o L 247, 19.9.2009, s. 13
Päätös lemmikkieläintodistuksen ja mehiläistodistuksen muutoksesta (Sanco 6862/2009 Rev5)

Helsingissä päivänä kuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri

Eläinlääkintöylitarkastaja

Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden eläinten ja tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan unionin sisämarkkinoilla

Yleisperustelut

MMM asetusta (655/2003) on sen voimaantulon jälkeen muutettu kuudesti. 1.1.2009 voimaan tullessa MMM asetuksessa (866/2008) säädetään samojen eläinlajien tuonnista kolmansista maista kuin mitä asetuksessa (655/2003) sisämarkkinakaupan osalta. Sisämarkkinakaupan asetusta on siten tarpeen muuttaa siten, että sisämarkkinakaupan ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin ehdot olisivat yhteneväiset.

Asetuksen selkeyden ja luettavuuden parantamiseksi on tarpeen uudistaa asetus kokonaisuudessaan.

Keskeisimmät muutokset

Voimassa olevaan asetukseen verrattuna keskeisimpiä muutoksia ovat:

1. Useiden eri eläinlajien sisämarkkinakaupan ehdot on määritelty yksityiskohtaisemmin kuin olemassa olevassa asetuksessa, jossa usein vain viitattiin Neuvoston direktiiviin 92/65/ETY.
2. Sorkkaeläinten sisämarkkinakaupan ehdot koskevat myös peuroja. Nykyisin voimassa oleva erillinen peurojen sisämarkkinakauppaa koskeva asetus kumotaan.
3. Porojen sisämarkkinatuonnissa Ruotsista ja Norjasta ei edellytetä tutkimuksia luomistaudin ja tuberkuloosin varalta.
4. Minisikojen tuonnissa luovutaan tuontilupakäytännöstä. Minisikojen sisämarkkinakaupassa noudetaan jatkossa vastaavia ehtoja kuin kotisikojen sisämarkkinakaupassa. Käytännössä sisämarkkinatuonti vastaavanlaisen eläintautitilanteen omaavista jäsenvaltioista helpottuu ja heikomman eläintautitilanteen maista vaikeutuu.
5. Muiden lintujen kuin siipikarjan sisämarkkinatuonnissa luovutaan tuontilupakäytännöstä. Kaupalliselle lintujen tuonnille (harrastelinnut) ja lemmikkilinnuille asetetaan omat ehdot.
6. Sivutuotteiden osalta käsitellyn eläinvalkuaisen sisämarkkinatuonti eläinten ruokintaan sallitaan Eviran myöntämällä tuontiluvalla.
7. Olemassa olevan asetuksen 14 § eläintautivaaraa aiheuttavien muiden tavaroiden tuontilupavaatimuksesta poistetaan. Sisämarkkinoilla kyseisten tavaroiden siirtorajoituksista säädetään tarvittaessa komission antamalla suojapäätöksillä.

Yksityiskohtaiset perustelut

1 luku

Yleiset säännökset

1 § Tarkoitus ja soveltamisala

Kumottavaan asetukseen muutoksena olisi, että ei käytetä termejä vienti ja tuonti vaan käytetään termejä sisämarkkinatuonti ja sisämarkkinavienti.

Asetuksessa huomioitaisiin Euroopan unionin ja eri kolmansien maiden sopimukset koskien sisämarkkinakauppaa. Tällaisia maita, joiden kanssa EU:lla on sopimuksia, ovat Norja, Islanti,

Sveitsi, Liechtenstein, Andorra, San Marino, Färsaaret. Käytännössä asetuksen soveltamisalaan liittyvää sisämarkkinakauppaa on merkittävässä määrin ainoastaan Norjan ja Sveitsin kanssa.

2 § Soveltamisalanrajaukset

Soveltamisalan rajauksena selvennetään, että asetusta ei sovelleta elintarvikkeisiin.

3 § Suhde eräisiin säädöksiin

Pykälässä mainittaisiin ne säädökset, joissa tämän asetuksen lisäksi säädetään elävien eläinten tai niistä saatavien tuotteiden ja sivutuotteiden sisämarkkinakaupasta tai joissa säädetään muista tällaisia lähetyksiä koskevista vaatimuksista. Tällaisia vaatimuksia ovat mm. eläinsuojelulliset vaatimukset.

Pykälässä mainitaan myös ne maa- ja metsätalousministeriön asetukset, joissa säädetään tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen eläinlajien ja tavaroiden sisämarkkinakaupasta (naudat, siat, lampaat ja vuohet, hevoseläimet, siipikarja, vesiviljelyeläimet).

4 § Määritelmät

Voimassa olevaan asetukseen verrattuna määritelmiä lisättäisiin ja täsmennettäisiin.

2 luku

Elävien eläinten sisämarkkinatuontia ja sisämarkkinavientiä koskevat vaatimukset

5 § Sorkka- ja kavioläimiä koskevat vaatimukset

Tässä pykälässä säädettäisiin direktiivin mukaiset yleiset sorkka- ja kavioläinten sisämarkkinakaupan edellytykset. Ehdot koskisivat myös hirvieläimiä. Tällä hetkellä on voimassa erillinen säädös (19/EEO/1996 –Ea 18) peurojen tuonnista Suomeen. Tämä säädös kumottaisiin.

Direktiivin 92/65/ETY artiklassa 6 säädetään muiden sorkka- ja kavioläinten kuin nautojen, sikojen, lampaiden, vuohien ja hevoseläinten sisämarkkinakaupan ehdoista.

6 § Märehtijöitä ja kamelieläimiä koskevat erityiset ehdot

Tässä pykälässä säädettäisiin sisämarkkinakaupassa märehtijöille ja kamelieläimille vaadittavista terveysehdoista nautatuberkuloosin ja luomistaudin varalta. Lisäksi säädettäisiin Suomeen tuotavien märehtijöiden ja kamelieläinten lisävaatimuksista IBR-taudin varalta ja nautatuberkuloosin seurannasta Suomeen saapumisen jälkeen.

Suomelle on nautakarjan osalta myönnetty EU:ssa lisävuodet IBR-taudin varalta (Komission päätös 2004/558/EY). Komission päätös 79/542/ETY sallii, että tuotaessa kolmannesta maasta muita märehtijöitä ja kamelieläimiä, ne tutkitaan IBR taudin varalta määränpäämaan niin vaatiessa. Sama edellytys olisi oltava myös sisämarkkinakaupassa.

Suomi tunnustetaan vapaaksi nautatuberkuloosin ja nautojen (*Brucella abortus*) ja lampaiden luomistaudista (*Brucella melitensis*) (Komission päätökset 2003/467/EY ja 93/52/ETY). Maahan tuotavat muut märehitjät ja kamelieläimet, kuten alpakat, laamat, kamelit, jakit jne. ovat näille taudeille herkkiä ja siten voivat altistaa suomalaiset nauta-, lammas- ja vuohipopulaatiot näille taudeille. Näin ollen myös näiden muiden taudille herkkien eläinten osalta on tarpeen varmistaa, etteivät ne ole mainittujen tautien kantajia maahantuotaessa. Direktiivi 92/65/ETY edellyttää eläinten tutkimista lähtömaassa nautatuberkuloosin ja luomistaudin varalta, mutta varsinkin tuberkuloosin taudinluonteen vuoksi eläinten terveydentilan seuraaminen maahantulon jälkeen on tarpeellista.

Suomen ja naapurimaiden, Ruotsin ja Norjan välillä, siirretään poroja säännöllisesti – sekä kilpaporvoja että teurasporvoja. Direktiivi 92/65/ETY mahdollistaa porojen sisämarkkinakaupassa noudatettavan kansallisia sääntöjä (artikla 6 (4)). Porojen eläintautitilanne kaikissa pohjoismaissa on samanlainen, joten direktiivin sorkkaeläimille edellyttämiä luomistauti ja tuberkuloositutkimuksista ei katsota poroille tarpeelliseksi.

7 § Siansukuisia eläimiä koskevat erityiset vaatimukset

Tässä pykälässä säädettäisiin siansukuisten eläinten sisämarkkinakaupan edellytyksistä. Sisämarkkinatuonnissa vaatimukset ovat vastaavanlaiset kuin kotisikojen tuonnissa.

8 § Jäniksiä ja kaneja koskevat vaatimukset

Pykälä olisi vastaava kuin kumottavassa asetuksessa. Direktiivin 92/65/ETY mukaan jäsenvaltio voi vaatia ainoastaan virkaeläinlääkärin antamaa todistusta sisämarkkinatuonnissa silloin, kun vastaavanlaista todistusta edellytetään maan sisällä tapahtuvissa eläinten siirroissa. Vaikka TRACESin käyttö jäniksien ja kanien sisämarkkinakaupassa ei ole ehdoton vaatimus, niin sen käyttö on suositeltavaa jäljitettävyyden varmistamiseksi.

9 § Minkkejä, kettuja ja supikoiria koskevat vaatimukset

Pykälä olisi minkkien ja kettujen osalta vastaava kuin kumottavassa asetuksessa. Käytännössä turkiseläinten sisämarkkinakaupassa Eviran suosituksesta virkaeläinlääkärit ovat tarkastaneet lähetykset ja tehneet terveystodistuksen TRACES-järjestelmässä. Direktiivi 92/65/ETY ei tätä kuitenkaan ehdottomasti edellytä.

Supikoirilta edellytettäisiin sisämarkkinatuonnissa vastaavia vaatimuksia kuin ketuilta ja minkeiltä. Sisämarkkinaviennissä olisi noudatettava vastaanottajamaan vaatimuksia, sillä supikoirien sisämarkkinakauppaa ei ole harmonisoitu. Suomesta on viety joitain supikoiraeria muihin maihin viime vuosina. Tuontia Suomeen ei ole ollut.

10 § Koiria, kissoja, hillereitä ja frettejä koskevat vaatimukset

Pykälä olisi sisällöltään vastaava kuin kumottavassa asetuksessa. Lisäksi viitataan jo hyväksytyyn komission asetukseen, jossa koirien, kissojen ja frettien lukumäärä ei-kaupallisessa kuljetuksissa rajataan yhteensä viiteen eläimeen.

Rokottamattomien koiran ja kissanpentujen sisämarkkinatuonnin vaatimuksia lievennettäisiin siten, että kuljetus voi tapahtua myös toisen raivotaudista vapaan maan kautta. Näin esimerkiksi

Tanskasta tai Norjasta olisi mahdollista kuljettaa rokottamaton koiran- tai kissanpentu Ruotsin kautta.

11 § Eläintarhojen ja koe-eläinlaitosten hyväksyminen

Eläintarhojen ja koelaitosten hyväksymisestä ja hyväksymisen peruuttamisesta päättäisi aluehallintovirasto. Aluehallintovirasto myös valvoisi näitä laitoksia.

Hyväksytyjen eläintarhojen ja koe-eläinlaitosten luetteloa ylläpitäisi Evira ja Evira julkaisisi luettelon EU:n lainsäädännön vaatimusten mukaisesti.

12 § Hyväksytyjen eläintarhojen ja koe-eläinlaitosten välillä siirrettäviä eläimiä koskevat vaatimukset

Tässä pykälässä säädettäisiin hyväksytyjen eläintarhojen ja koe-eläinlaitosten välisissä siirroissa noudatettavista vaatimuksista viittaamalla direktiivin ehtoihin. Suomessa ei tällä hetkellä ole muita tällaisia hyväksytyjä eläintarhoja ja koe-eläinlaitoksia kuin yksi eläintarha siellä pidettävien apinoiden osalta.

13 § Apinoita koskevat vaatimukset

Selkeyden vuoksi olisi oma pykälä apinoiden sisämarkkinakaupan vaatimuksista. Toistuvasti esiintyy kiinnostusta tuoda apinoita Suomeen lemmikeiksi. Suomeen saisi edelleenkin tuoda apinoita vain hyväksytyyn eläintarhaan tai koe-eläinlaitokseen, ei yksityisten henkilöiden pidettäväksi. Apinoiden sisämarkkinakaupasta on säädetty Neuvoston direktiivissä 92/65/ETY, artiklassa 5, jossa edellytetään, että apinoilla käyvät kauppaa VAIN saman direktiivin 13 artiklan mukaan virallisesti hyväksytyt yhteisöt, laitokset tai keskuksat.

14 § Muita nisäkkäitä koskevat vaatimukset

Muiden nisäkkäiden, joista ei ole säädetty tässä tai muissa asetuksissa, tuonti säädettäisiin tapahtuvaksi Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla. EU:n lainsäädäntö ei vielä kata kaikkien eläinlajien sisämarkkinakauppaa. Viime vuosina on kiinnostusta ollut entistä enemmän tuoda Suomeen meille eksoottisia nisäkäslajeja, mm. leijonia, kenguruita, opossumeja jne. Tällaisten nisäkkäiden maahantuonnista on säädöksiä myös metsästyslaissa ja luonnonsuojelulaissa. Tällaisten nisäkkäiden tuonti voi aiheuttaa eläintautien leviämisen vaaraa (mm. raivotauti). Kaikkien nisäkäslajien tuonnista ei voi antaa yksityiskohtaisia vaatimuksia, joten tuonnin edellytykset olisi harkittava tapauskohtaisesti tuontilupamenettelyllä. Tuontilupaa ei kuitenkaan vaadittaisi jyrksijöiden ja siilieläinten tuonnissa.

Pykälän toisessa momentissa säädettäisiin, että muiden nisäkkäiden sisämarkkinaviennissä on noudatettava vastaanottavan jäsenmaan vaatimuksia.

15 § Harrastelintuja koskevat vaatimukset

Nykyinen asetus edellyttää, että muiden lintujen kuin siipikarjan tuonti Suomeen tapahtuu Eviran myöntämällä tuontiluvalla. Tässä asetuksessa luovuttaisiin lintujen tuontilupakäytännöstä ja säädettäisiin sisämarkkinakaupan yleiset edellytykset ja lisäksi sisämarkkinatuonnille asetettavat erityiset vaatimukset. Vaatimukset riippuisivat siitä, tuodaanko linnut harrastelintuina (kaupallinen tarkoitus) vai lemmikkilintuina (16 §).

Harrastelintujen osalta vaatimukset olisivat vastaavat, mitä tuontiluvissa on tähän saakka vaadittu.

Harrastelintujen tuonnin vaatimuksista on säädetty direktiivissä 92/65/ETY, artiklassa 7.

16 § Lemmikkilintuja koskevat vaatimukset

Lemmikkilinnuille asetettavat vaatimukset olisivat lievemmat kuin harrastelinnuille asetettavat vaatimukset vastaavasti kuin tähän saakka vaadituissa ei-kaupallisten lintujen tuontiluvissa.

17 § Mehiläisiä ja kimalaisia koskevat vaatimukset

Pykälä olisi mehiläisten osalta vastaava kuin kumottavassa asetuksessa. Kimalaisten sisämarkkinakauppaa on helpotettu EU:n lainsäädännössä (Sanco 6862/2009 Rev5) esikotelomätätaudin vaatimusten osalta. Kimalaisten osalta riittää, että lähettävällä tarhalla ei ole todettu esikotelomätätaudin oireita.

3 luku

Eläimistä saatavien sivutuotteiden sisämarkkinatuontia ja sisämarkkinavienttiä koskevat vaatimukset

18 § Eläimistä saatavia sivutuotteita koskevat vaatimukset

Sivutuotteiden sisämarkkinakaupasta säädetään sivutuoteasetuksessa. Ensimmäisessä momentissa tarkoitetaan eläimistä saatavilla sivutuotteilla ja niistä johdetuilla tuotteilla mm. käsiteltyä eläinvalkuaista, verta, verituotteita, renderöityä rasvaa ja kalaöljyä, maitoa, maitopohjaisia tuotteita ja ternimaitoa, gelatiinia, hydroloituja proteiineja, dikalsiumfosfaattia, trikalsiumfosfaattia, lemmikkieläinten ruokia ja puruluita, lantaa, käsiteltyä lantaa ja käsiteltyjä lantatuotteita, hevoseläinten seerumia, sorkka- ja kavioeläinten nahkoja ja vuotia, metsästystrofeita ja mehiläistuotteita.

Pykälän toisessa momentissa määritellään Elintarviketurvallisuusvirasto toimivaltaiseksi viranomaiseksi Suomessa, silloin jos kyseeseen tulisi käsittelemättömän lannan sisämarkkinatuonti.

19 § Luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvat sivutuotteet

Vastaava säädös on myös kumottavassa asetuksessa. Sivutuoteasetus mahdollistaa sen, että jäsenvaltiot voivat asettaa luvanvaraiseksi luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvien eläimistä saatavien sivutuotteiden. Tuontilupakäytännöllä varmistettaisiin, että tällaisten tuotteiden sisämarkkinatuonti ei aiheuta eläintautien leviämisen vaaraa.

Pykälän toisessa momentissa kielletäisiin kumottavan säädöksen kanssa vastaavalla tavalla eläinten ruokintaan ja lannoitekäyttöön tarkoitettujen sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 2 kuuluvien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden sisämarkkinatuonti. Kielto ei kuitenkaan koskisi käsiteltyä lantaa tai lantavalmisteita.

20 § Eläinten ruokintaan tarkoitettu käsitelty eläinvalkuainen ja käsiteltyä eläinvalkuaista sisältävät rehut

Käsitellyn eläinvalkuaisen tuonti rehukäyttöön sekä toisesta EU maasta että kolmansista maista on ollut kalajauhoa lukuun ottamatta kiellettyä TSE tautien leviämiseen liittyvän vaaran johdosta. Sivutuoteasetuksen mukaan käsitelty eläinvalkuainen tarkoittaa eläinvalkuaista, joka on saatu yksinomaan luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta ja joka on käsitelty sivutuoteasetuksen vaatimusten mukaisesti niin, että se soveltuu käytettäväksi rehuissa. Käsitellyllä eläinvalkuaisella ei kuitenkaan tarkoiteta verituotteita, maitoa, maitopohjaisia tuotteita, ternimaitoa, gelatiinia, hydrolysoituja proteiineja, rehufosfaatteja, munia ja munatuotteita eikä kollageenia. TSE tautien leviämisen vaara on katsottu liittyvän erityisesti lihaluujauhon tuontiin.

Turkiseläinten rehujen saatavuuden parantamiseksi eläinten ruokintaan tarkoitettun käsitellyn eläinvalkuaisen tuontikiellosta luovuttaisiin ja sisämarkkinatuonti sallittaisiin Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla.

Tuonnin edellytyksenä on, että eläinten ruokintaan tarkoitettun käsitellyn eläinvalkuaisen on oltava käsitelty sivutuoteasetuksen mukaisesti.

Rajoituksista koskien käsitellyn eläinvalkuaisen käyttämistä eläinten ruokinnassa säädetään tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 999/2001.

21 § Eläinten ruokintaan tarkoitettut luokkaan 3 kuuluvat teurastuksen sivutuotteet ja kalaperäinen aines

Vastaava säädös on myös kumottavassa asetuksessa. Pykälässä säädetään luokkaan 3 kuuluvien teurastuksen sivutuotteiden ja kalaperäisen aineksen sisämarkkinatuonti sallituksi Elintarviketurvallisuusviraston tuontiluvalla.

Kumottavasta asetuksesta poiketen tuontilupaa koskevat säädökset annetaan erillisessä pykälässä.

22 § Tuontilupa

Tähän pykälään olisivat kootut ne edellytykset, mitkä Elintarviketurvallisuusviraston on tarkistettava ennen tuontiluvan myöntämistä sen varmistamiseksi, ettei 19 - 21 pykälissä tarkoitettujen tuotteiden sisämarkkinatuonti aiheuttaisi eläintautien leviämisen vaaraa. Tuontilupa voitaisiin myöntää vuodeksi kerrallaan.

Pykälän toisessa momentissa säädettäisiin, että eläinten ruokintaan tarkoitettujen tuotteiden tuontilupa voitaisiin myöntää vain mainituille laitoksille vastaavalla tavalla kuin kumottavassa asetuksessa. Käytännössä näiden sivutuotteiden sisämarkkinatuonti tapahtuu usein välittäjinä toimivien yritysten avulla. Välittäjien on varmistettava, että näiden sivutuotteiden vastaanottajilla on voimassa oleva tuontilupa.

Vastaavalla tavalla kuin kumottavassa asetuksessa, pykälän kolmannessa momentissa viitataan lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetukseen 850/EEO/2005 mukaisiin rajoituksiin teurastuksen sivutuotteiden ja kalaperäisen aineksen käsittelyvaatimuksista silloin kun ne toimitetaan rehusekoittamoon, tilarehustamoon tai varastointilaitokseen. Lisäksi säädetään, että väliasteen laitokseen saa tuoda sisämarkkinoilta vain kalaperäistä ainesta. Rajoituksilla pyritään estämään eläintautien leviäminen silloin kun tuonti tapahtuu näihin laitoksiin.

Pykälän neljännessä momentissa määritettäisiin tuontilupahakemuksessa tarvittavat tiedot vastaavasti kuin kumottavassa asetuksessa. Kohdassa 3 kuitenkin olisi ilmoitettava arvioitu tuonnin määrä, ei tarkkaa määrää, niin kuin vaaditaan kumottavassa asetuksessa.

4 luku

Muiden tuotteiden ja tavaroiden sisämarkkinatuontia ja sisämarkkinavientiiä koskevat vaatimukset

23 § Eläintauteja aiheuttavat mikrobit ja loiset

Vastaava säädös löytyy myös kumottavasta asetuksesta. Eläintauteja aiheuttavia mikrobeja ja loisia tarvitaan mm. tutkimustoiminnassa. Tuontilupakäytännöllä varmistetaan, että niiden tuonti ja käsittely tuonnin jälkeen eivät aiheuta eläintautien leviämisen vaaraa.

Vastaavasti kuin voimassa olevassa säädöksessä, säädettäisiin, ettei mikrobien ja loisten sisämarkkinatuonti Eviraan vaadi tuontilupaa.

24§ Näyte-erät

Vastaava säädös on myös kumottavassa asetuksessa. Asetustekstiä kuitenkin selvennettäisiin. Tarkoituksena on, että tutkimuskäyttöön voidaan tuoda sellaisiakin tuotteita, joiden sisämarkkinatuonti muutoin ei olisi mahdollista.

Vastaavasti kuin voimassa olevassa säädöksessä, säädettäisiin, ettei tällaisten näyte-erien sisämarkkinatuonti Eviraan vaadi tuontilupaa.

5 luku

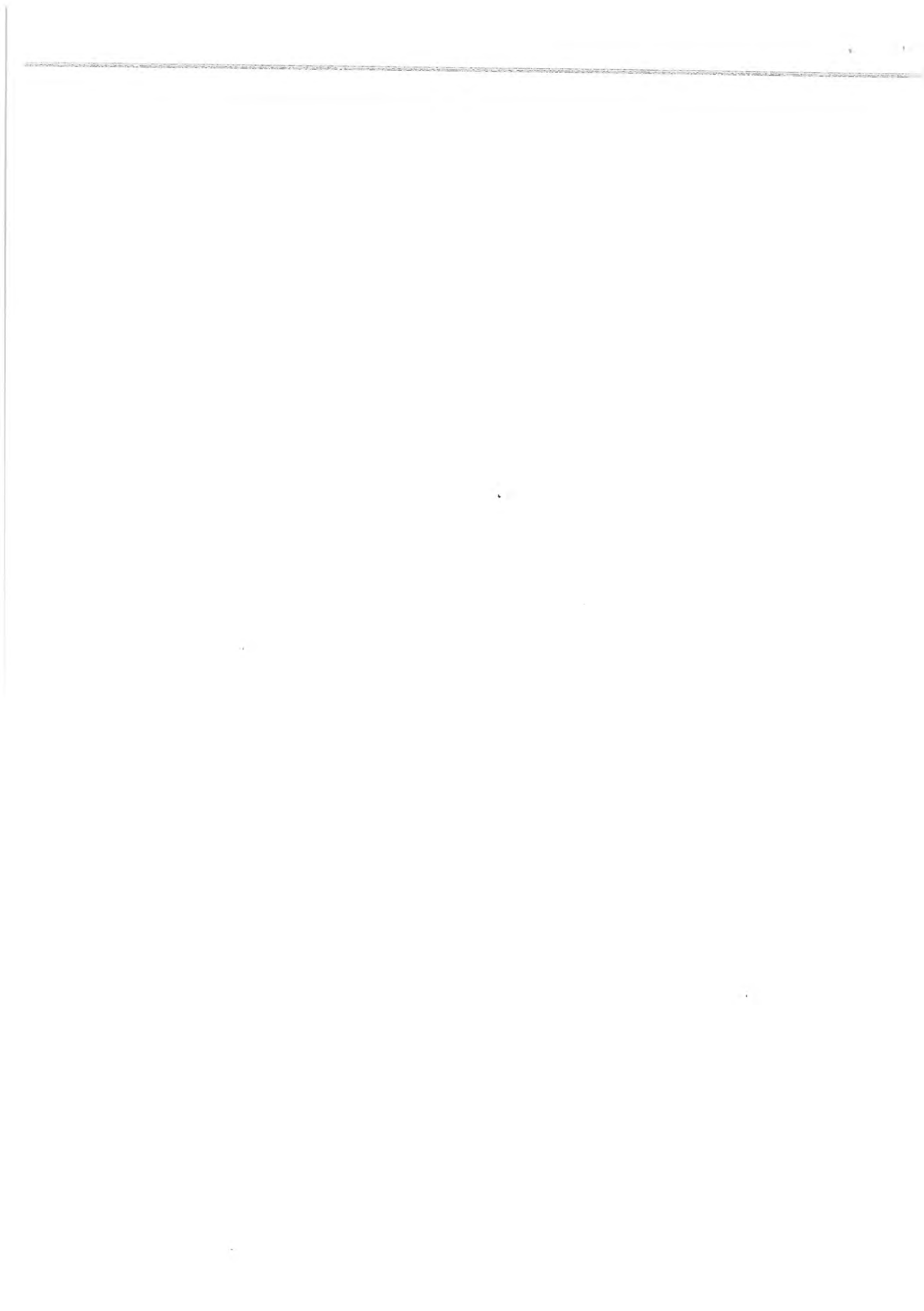
Erinäiset säännökset

25 § Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan kevään 2010 aikana.

Tällä asetuksella kumottaisiin eräiden eläinten ja tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla 30 päivänä kesäkuuta 2003 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (655/2003) ja peurojen tuonnille muista EU:n jäsenvaltioista asetettavista terveysvaatimuksista 17 päivänä heinäkuuta annettu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös (19/EEO/96) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Kumottavan asetuksen voimassaolon aikana annetut tuontiluvat ovat voimassa niissä annettuun määräaikaan saakka. Samoin ne eläintarhat ja koe-eläinlaitokset, jotka on aiemmin hyväksytty direktiivin 92/65/ETY mukaisesti, säilyttäisivät hyväksyntänsä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä päivänä kuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti muutetaan eläintautien vastustamisesta suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla 8 päivänä marraskuuta 2006 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (977/2006) 1 §:n 2 momentti, 4 §:n 3 momentti, 13 §:n 3 momentti, 14 § ja liite I seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Mitä tässä asetuksessa säädetään Euroopan unionin jäsenvaltiosta, sovelletaan myös sellaiseen valtioon, jolla on Euroopan unionin kanssa tehtyyn sopimukseen perustuva oikeus toimia yhteisön sisämarkkinoilla.

4 §

Viejäksi rekisteröityminen

Tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyä ei sovelleta hevoseläinten viejiin. Lisäksi mitä edellä 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei sovelleta koirien, kissojen, hillerien ja frettien eikä lemmikkilintujen viejiin silloin kun eläimiä ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi.

13 §

Tuojaksi rekisteröityminen ja tuontilupa

Tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyä ei sovelleta hevoseläinten, jäniksien, kaniin, lemmikkieläinruokien tuojiin, eikä myöskään sellaisiin tuojiin, jotka tuovat metsästystrofeita omaan käyttöönsä. Lisäksi mitä edellä 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei sovelleta koirien, kissojen, hillerien ja frettien eikä lemmikkilintujen tuojiin, silloin kun eläimiä ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi

14 §

Ennakkoilmoitus

Liitteessä I lueteltujen eläinten ja tuotteiden tuojan on toimitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle kirjallinen ennakkoilmoitus eläimen tai tuotteen saapumisesta viimeistään 24 tuntia ennen tuontia. Jos tuontia edeltävä päivä ei ole arkipäivä, ennakkoilmoitus on tehtävä viimeistään edellisenä arkipäivänä. Ilmoitus on tehtävä myös liitteen III eläinperäisestä hydrolysoidusta proteiinista ja eläinten ruokintaan tarkoitettusta eläimistä peräisin olevista verituotteista sekä sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 3 kuuluvasta teurastuksen sivutuotteista ja kalaperäisestä aineksesta.

Ennakoilmoituksesta on käytävä ilmi mitä eläimiä ja tuotteita tuontilähetys sisältää, eläinten ja tuotteiden määrät, lähtöpaikka, määräpaikka ja tuontiajankohta.

Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä hevoseläimistä, hevoseläinten spermasta ja alkioista eikä kalajauhasta. Lisäksi ilmoitusta ei tarvitse tehdä sellaisista koirista, kissoista, hillereistä ja freteistä eikä lemmikkilinnuista, joita ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi.

Helsingissä päivänä kuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri

Eläinlääkintöylitarkastaja

LIITE I

1. Kavio- ja sorkkaeläimet, lukuun ottamatta Ruotsista ja Norjasta tilapäisesti kilpailu- tai muuhun vastaavaan tarkoitukseen tuotuja poroja
2. Siipikarja ja siitosmunat
3. Muut linnut
4. Apinat
5. Mehiläiset ja kimalaiset
6. Jänikset ja kanit
7. Koirat, kissat, hillerit ja fretit
8. Elävät kalat, äyriäiset ja nilviäiset
9. Nautaeläinten, sikojen, hevosten, lampaiden ja vuohien sperma
10. Nautaeläinten, sikojen, hevosten, lampaiden ja vuohien alkiot
11. Nautaeläinten, sikojen, hevosten, lampaiden ja vuohien munasolut
12. Kalojen ja äyriäisten viljelyyn tarkoitettu mäti ja maiti
13. Teurastettu, suolistamaton viljelty kala
14. Eläintautia aiheuttavien mikrobien viljelmät
15. Sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluva aines sekä näistä johdetut käsitellyt tuotteet
16. Käsitelty eläinvalkuainen

Kohdissa 3, 6 ja 7 tarkoitetaan myös matkustajan mukanaan kuljettamia lemmikkieläimiä.

Kohdissa 3, 6 - 8, 12 ja 13 tarkoitetaan kuitenkin vain eläimiä ja tuotteita, joiden tuontia ja vientiä varten tarvitaan niitä koskeva, erikseen annettujen määräysten mukainen eläinlääkärin tarkastus ja siitä annettu todistus.

Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläintautien vastustamisesta suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (977/2006) muuttamisesta

Asetuksella muutettaisiin voimassa olevaa MMMa 977/2006, jossa säädetään sisämarkkinakaupan toimijoiden rekisteröitymisestä ja tuontiluvista, suoritettavista tarkastuksista ja vaadittavista asiakirjoista.

Keskeisimpiä muutoksia ovat:

- 1) Euroopan Unionin ja Sveitsin välisen sopimuksen, jonka perusteella elävien eläinten ja eläimistä saatavien tuotteiden tuonti Sveitsistä Suomeen tai vienti Suomesta Sveitsiin tapahtuu sisämarkkinakaupan edellytyksillä.
- 2) Sisämarkkinatuonnissa ennakoilmoitusvelvollisuuden alaiseksi saatettaisiin Suomeen toimitettavien sivutuoteasetuksen luokkaan 3 kuuluvat teurastuksen sivutuotteet ja kalaperäinen aines.
- 3) Asetus koskisi myös kimalaisia ja teurastettuja, suolistamattomia viljelykaloja
- 4) Porojen tilapäinen tuonti Norjasta tapahtuisi vastaavin edellytyksin kuin Ruotsista
- 5) Voimassa olevassa asetuksessa käytetty termi hevoset korjataan hevoseläimillä, sillä EU-lainsäädäntö koskee kaikkia hevoseläimiä.
- 6) Asetuksen liite 1 korjattaisiin virheellisten viittausten osalta.

Yksityiskohtaiset perustelut

1 §: Soveltamisala

Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välistä maataloustuotteiden kauppaa koskevan sopimuksen liitettä 11 muutettiin 23.12.2008 tehdyllä sekakomitean päätöksellä 2009/13/EY.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:006:0089:0116:FI:PDF>

Mainittu sopimus kattaa MMM asetuksessa 977/2006 säädettyjen elävien eläinten ja eläimistä saatavien tuotteiden kaupan Sveitsin ja EU:n jäsenmaiden välillä. Siitä syystä asetuksen 977/2006 1 § toisessa momentissa säädettyä soveltamisalaa muutettaisiin niin, että se kattaa kaikki ne maat, joiden kanssa EU:lla on sopimus sisämarkkinakaupan ehtojen toteuttamisesta. Tällaisia maita ovat mm. Norja, Islanti ja Sveitsi.

4 § Vienti

Pykälän 3 momenttia muutettaisiin siten, että termi hevoset korvataan hevoseläimillä. Lisäksi säädettäisiin, ettei lemmikkilinnun viejien, vastaavasti kuin lemmikkikoirien, kissojen ja frettien viejien, tarvitsisi rekisteröityä.

13 § Tuojaksi rekisteröityminen ja tuontilupa

Pykälän 3 momenttia muutettaisiin siten, että termi hevoset korvataan hevoseläimillä. Lisäksi säädettäisiin, että lemmikkilinnun tuojien ei tarvitsisi rekisteröityä.

Lemmikkilintujen tuonnissa vaaditaan tuontilupaa (MMM: 655/2003). Kyseistä säädöstä ollaan samanaikaisesti muuttamassa siten, että tuontilupakäytännöstä luovuttaisiin ja muille linnuille kuin siipikarjalle asetetaan tuonnin ehdot. Ehdot määräytyvät sen mukaan, mikä on lintujen tuonnin tarkoitus. Tuotaessa lintuja kaupallisessa tarkoituksessa (harrastelinnut) tuonti edellyttää rekisteröitymistä ja lähettäjävaltion virkaeläinlääkärin myöntämää terveystodistusta, joka tehdään TRACES järjestelmässä. Yksityishenkilön mukanaan tuoman ja omistamaansa linnun tai -kissojen tuonnissa. Myös lemmikkilintujen tuonnin ehtona on lähettäjävaltion virkaeläinlääkärin myöntämä terveystodistus, jota kuitenkin ei tarvitse tehdä TRACES järjestelmässä.

14 § Ennakoilmoitus

MMM asetuksella 976/2006 muutettiin MMM asetusta 655/2003 (Ea 8) siten, että sivutuoteasetuksen luokkaan 3 kuuluvien teurastuksen sivutuotteiden ja kalaperäisen aineksen tuonti sallittiin eläinten ruokintaan Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla. Koska tällaisten sivutuotteiden tuonti, käsittelystä huolimatta, sisältää eläintautien leviämisen riskin, on tuonnin valvonnan oltava sellaista, että ongelmiin voidaan puuttua mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja tuontierät voidaan jäljittää mahdollisimman nopeasti. Siksi on tarpeen, että Elintarviketurvallisuusvirasto saa tiedot kaikista aiotuista tuontieristä etukäteen voidakseen tarvittaessa reagoida lähtömaissa ennen tuontia tai tuonnin jo tapahduttua ilmenneisiin eläintautiepidemioihin.

Lisäksi myös tässä pykälässä hevoset korvataan termillä hevoseläimet. Hevoseläinten lisäksi ei myöskään enää hevosen spermasta ja alkioden tuonnista tarvitse tehdä ennakoilmoitusta Eviralle. Sisämarkkinakauppaan tarkoitettu hevoseläinten sperma ja alkiot tuotetaan EU:n lainsäädännön mukaisesti hyväksytyillä oriasemilla ja siten niiden osalta ei ole sen suurempaa eläintautien leviämisen vaaraa kuin elävien hevosten siirroissa. Varsinkin hevosen spermaa tuodaan lukuisia pieniä eriä, joten ennakoilmoitusvelvollisuus rasittaa niin tuojia kuin Eviraakin kohtuuttomasti. Hevosen sperman ja alkioden tuojien on rekisteröidyttävä (asetuksen 14 §) kuten aiemminkin, ja siinä yhteydessä Evira ohjeistaa tuojia ja valvovia eläinlääkäreitä tuonnin vaatimuksista. Hevosen sperman ja alkioden tuonnin edellytyksenä on terveystodistus, joka on näkyvässä TRACES järjestelmässä, ja siten valvojilla on tieto maahan saapuvista sperma- ja alkioeristä.

Liite I

Liitteen I kohtaa 1 muutettaisiin siten, että tilapäisesti kilpailu- tai muuhun vastaavaan tarkoitukseen Norjasta tuotuja poroja eivät koskisi tämä asetuksen säännökset. Voimassa olevassa asetuksessa poikkeus on koskenut vain Ruotsista tilapäisesti tuotuja poroja. Muutoksen johdosta tällaisten porojen tuojien ei tarvitse rekisteröityä tuojiksi eikä tehdä ennakoilmoitusta. Samaan aikaan muutettava MMM: 655/2003 sisältää eläinten terveyttä koskevat ehdot porojen sisämarkkinatuonnille.

Liitteen I kohtaan 5 lisättäisiin mehiläisten ohella kimalaiset. Komission päätöksellä 2007/265/EY muutettiin direktiivin 92/65/ETY liitettä siten, että terveystodistus kattaa sekä mehiläiset että kimalaiset. Toukokuussa 2007 maa- ja metsätalousministeriön asetuksella 524/2007 muutettiin MMM:n asetusta 655/2003 (Eräiden eläinten ja tavaroiden eläintautivaatimukset Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla) siten, että myös kimalaisten maahantuonnin edellytyksenä on lähettäjävaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä terveystodistus. Nykyisin voimassa olevan asetuksen mukaan mehiläisten sisämarkkinakaupan toimijoiden on vuosittain rekisteröidyttävä Eviran eläinten terveys ja hyvinvointi -yksikköön. Asetuksessa ei mainita erikseen kimalaisia. Koska mehiläiset ja kimalaiset voivat levittää samoja eläintauteja, myös kimalaisten maahantuonnissa on perusteltua noudattaa vastaavaa menettelyä niin, että Elintarviketurvallisuusvirasto voi varmistaa kimalaisten maahantuonnin jäljitettävyyden ja maahantuontiedellytysten täyttymisen.

Liitteeseen I lisättäisiin uusi kohta 13: Teurastetut, suolistamattomat viljellyt kalat. Muutos johtuu uuden vesiviljelyeläinten terveysdirektiivin (2006/88/EY) ja sen toimeenpanosta annetun Komission asetuksen N:o 1251/2008 suolistamattomia kaloja koskevista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista. Suolistamattomat eli perkaamattomat viljellyt kalat rinnastetaan eläintautiriskin, terveysehtojen ja todistusvaatimusten osalta eläviin kaloihin, joten on loogista, että myös näiden tuotteiden sisämarkkinakaupan toimijat saatetaan rekisteröintivelvoitteen piiriin.

Liitteen I alaviittauksissa korjattaisiin viittaukset seuraavasti:

- Matkustajien mukana kuljettamilla eläimillä tarkoitetaan muita lintuja kuin siipikarjaa, jäniksiä ja kaneja sekä koiria, kissoja, hillereitä ja frettejä.
- Liitteen I tarkoittamia eläimiä ja tuotteita, joiden sisämarkkinakaupassa voidaan vaatia eläinlääkärin tarkastus ja siitä annettu todistus, ovat muut linnut kuin siipikarja, jänikset ja kanit, koirat, kissat, fretit ja hillarit, elävät kalat, äyriäiset ja nilviäiset ja kalojen ja äyriäisten viljelyyn tarkoitettu mäti ja maiti sekä suolistamattomat kalat.

